

רע"פ 7875/18 - מישל יעקובי נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7875/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: מישל יעקובי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל - משטרת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בע"ח 26622-07-18 מיום 24.10.2018
שניתנה על ידי כבוד השופטת נ' בכור

בשם המבקש: עו"ד ניר ישראל
בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

לפני בקשה רשות לערור לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש],
תשכ"ט-1969 על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת נ' בכור) מיום 24.10.2018 בע"ח
26622-07-18. בהחלטתו דחה בית המשפט המחוזי ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון
(כבוד השופט א' כהן) ב-ה"ת 50082-07-17 מיום 17.6.2018.

1. במסגרת חקירה המתנהלת נגד המבקש ואחרים בחשד לעבירות של הלבנת הון ושל קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, נתפס רכוש השייך למבקש ונרשמה הערת אזהרה לגבי נכס נדל"ן (להלן: הנכס) השייך לחברת יעקובי את סולימנוב יזמות ובניה בע"מ (להלן: החברה), שהמבקש הינו אחד משלושת בעלי המניות בה, ומכוח זה אוחד - 33% ממניותיה.

2. ביום 10.12.2017 הגישו החברה ואחד מבעלי המניות הנוספים (להלן: בעל המניות האחר) בקשה לשחרור הנכס. לאחר דיון הוסכם בין הצדדים - החברה, בעל המניות האחר והמשיבה ומבלי שהמבקש היה צד לדיון - על רישום הערת אזהרה לטובת המשיבה לפי סעיף 130 לחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969 כך שהחברה רשאית למכור את הנכס כפוף להעברת שליש מכספי המכירה לקרן החילוט. ההסכמה קיבלה תוקף של החלטה על ידי בית משפט השלום ביום 28.1.2018 (ה"ת (שלום ראשל"צ) 18038-12-17, כבוד השופט א' כהן).

3. עוד קודם להסכמה זו, ביום 20.12.2017, הגישו המבקש והמשיבה בקשה מוסכמת להארכת תוקף התפיסה ב-180 ימים ביחס "לכלל התפוסים והמוצגים שנתפסו במסגרת תיק החקירה" (להלן: התקופה המוסכמת) ובית משפט השלום נתן תוקף להסכמתם (ה"ת (שלום ראשל"צ) 50065-07-17, כבוד השופט א' כהן).

4. ביום 7.5.2018, לפני תום התקופה המוסכמת, הגיש המבקש לבית משפט השלום בקשה לשחרור כל ההגבלות על הנכס ועל חשבון הבנק של החברה. זאת, לאחר שיפקיד סך של 315,000 ש"ח בקופת האפוטרופוס הכללי, סכום שלטענתו משקף את חלקו במימון רכישת הנכס בעלות של כ-11 מיליון ש"ח. בהחלטתו, קבע בית המשפט שהחשד נגד המבקש כבד ושאין כל הצדקה לקבלת הבקשה, בייחוד בשעה ששימועים לפני הגשת כתב אישום עתידים להתקיים בקרוב. בית המשפט ראה בהתנגדות המשיבה לשחרור הנכס כבקשה מצידה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים והאריך את החזקתם עד ליום 10.9.2018.

5. על החלטה זו ערר המבקש לבית המשפט המחוזי שדחה, כאמור, את הערר. בית המשפט המחוזי קבע שלא מצא כל פגם בהחלטת בית משפט השלום. בית המשפט התייחס לבזבוז הזמן השיפוטי בבקשות חוזרות לשחרור תפוסים, שהגישו המבקש ובת זוגו, שגם היא חשודה בפרשה. נקבע כי לא עלה בידי מי מהם להוכיח כי קיימת הצדקה לשחרור הנכס או כי יחידת החילוט של האפוטרופוס הכללי אינה מבצעת את תפקידה כראוי. עוד נקבע כי אין פגם במסקנה המשפטית ביחס לקיומה של תשתית ראייתית המצדיקה את תפיסת הרכוש, לרבות הנכס האמור, בייחוד שעה שההליך עומד לפני הגשת כתבי אישום.

על החלטה זו ביקש המערער רשות לערור.

6. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 5.9.2018 הגישה המשיבה בקשה חדשה להארכת תוקף צווי התפיסה. הבקשה התקבלה לאחר דיון ונקבע כי שווי התפוסים, ובכללם הנכס שבמוקד הבקשה שלפני, קטן משמעותית מהיקף העבירות המיוחסות למבקש ולבת זוגו וכי יש לאפשר קיום הליכי שימוע תוך הותרת התפוסים בחזקת המשיבה. לפיכך הוארך

תוקף צווי התפיסה עד ליום 31.12.2018 (ה"ת (ראשל"צ) 50082-07-17, החלטה מיום 25.11.2018 (כבוד השופט ג' אבנון)).

טענות הצדדים

7. המבקש עתר לשחרור הנכס והחברה מכל ההגבלות שהוטלו. לטענתו, החלטות בתי המשפט דלמטה פגעו באופן בלתי מידתי בזכות קניינית, שלו ושל אחרים, תוך עיוות דין ופגיעה בתחושת הצדק. המבקש טען גם כי עניינו מעלה שאלות עקרוניות, הנוגעות לחובות המשיבה בתפיסה זמנית של נכסי נדל"ן, המצדיקות מתן רשות לערור. נוסף על כך טען המבקש כי ההחלטה אינה עומדת בדרישות ההלכה בדבר תפיסה מידתית, שתכליתה ראויה.

8. המשיבה מצידה טענה כי יש לדחות את הבקשה על הסף. לשיטתה, אין למבקש, כבעל מניות בחברה, זכות עמידה בהליך הנוגע לנכס המצוי בבעלות החברה, שהיא אישיות משפטית נפרדת. מה גם שעמדתו אינה תואמת את עמדת החברה, שנתנה את הסכמתה לתפיסה הרישומית של הנכס.

בבחינת למעלה מן הצורך, טענה המשיבה כי יש לדחות את הבקשה בהעדר עילה המצדיקה מתן רשות לערור. הבקשה ממוקדת בעניינו הפרטי של המבקש הן בשאלת היקף התפיסה – כסכום השקעתו הנוגעת ברכישת הנכס או כמידת חלקו במניות החברה – והן בשאלת הנזקים שנגרמו למבקש בשל הליכי התפיסה.

עוד טענה המשיבה כי יש לדחות את טענת חוסר הסמכות להאריך את תוקף צווי התפיסה בהעדר בקשה מצד המשיבה. ומכל מקום, גם אם נפל פגם בהחלטת בית משפט השלום, הרי שהפגם תוקן בדיעבד עם הגשת הבקשה החדשה. לבסוף עמדה המשיבה על השלב המתקדם בו מצוי התיק, לאחר שבחודש נובמבר האחרון התקיים שימוע בעניינו של המבקש.

דיון והכרעה

9. דין הבקשה להידחות.

10. אמות המידה הנהוגות בבית משפט זה למתן רשות לערור דומות לאמות המידה הנהוגות בבקשות למתן רשות ערעור, היינו קיומה של שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ראו רע"פ 7680/18 פורמן נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (14.11.2018)). עניינו של המבקש אינו עונה על אמות מידה אלו.

השאלות שבגינן התבקשה הרשות לערור אינן חורגות מעניינו הצר של המבקש ונוגעות ליישום ההלכות הקיימות ובשיקול דעתן של הערכאות דלמטה, ותו לא. כך בעניין סמכות בית המשפט להאריך תוקף צווי תפיסה על סמך התנגדות המשיבה וכך בעניין מידתיות התפיסה (ראו למשל בש"פ 998/05 פפיסמזוב נ' מדינת ישראל (23.3.2005)).

11. יתרה מכך, הנכס שבמוקד הבקשה שייך לחברה, שהמבקש הוא אחד מבעלי מניותיה ואינו מייצג אותה. ולמעשה, עמדתו של המבקש כלל אינה עולה בקנה אחד עם עמדת החברה ואינה מתיישבת עם ההסכמה בינה לבין המשיבה, הסכמה שקיבלה תוקף של החלטה על ידי בית משפט השלום ביום 28.1.2018.

12. הבקשה לשחרור הנכס בתמורה להפקדת חלקו של המבקש ברכישתו, נדחתה מטעמים עניינים שנגעו להתקדמות ההליכים בעניינו של המבקש ולתשתית הראייתית - עניינים שעליהם לא חלק המבקש. משכך, בנסיבות שפורטו לעיל - ובייחוד הסכמת החברה לתפיסה הרישומית של הנכס ומתן תוקף להסכמה זו על ידי בית משפט השלום וההחלטה על הארכת תוקף התפיסה לתקופה נוספת ונימוקיה - לא מצאתי כל ממש בטענות המבקש לעיוות דין.

13. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א בטבת התשע"ט (19.12.2018).

ש ו פ ט
